

CHAPTER 1

ความฝันแรกสุด

“

ชีวิตคนเราเป็นไปไม่ได้ที่จะโรยด้วยกลีบกุหลาบ
ตลอดเวลา เมื่อถึงวันที่ต้องเจอกับอุปสรรค
แอบเปิ้ลแห่งความหวังผลหนึ่งจะสามารถช่วยชีวิต
เราเอาไว้ได้ และช่วยให้เราสามารถเอาชนะอุปสรรค
ต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิต

”

ฉันยังมีแอปเปิลหนึ่งลูก

มีนักเดินทางคนหนึ่งเตรียมเดินทางข้ามทะเลทรายเพียงลำพัง เนื่องจากทะเลทรายผืนนี้เคยคร่าชีวิตนักเดินทางมาแล้วนักต่อนัก เมื่อคนในท้องถิ่นรู้เข้า ต่างพากันห้ามปรามเขา แต่ก็ไม่เป็นผล นักเดินทางผู้นั้นเตรียมพร้อมทั้งน้ำและอาหาร แล้วออกเดินทางไปด้วยความมั่นใจเต็มร้อย

วันหนึ่ง ระหว่างทางเกิดพายุทรายขึ้นอย่างฉับพลัน เม็ดทรายถูกลมพายุพัดตลบฟุ้งขึ้นเป็นชั้นๆ ในอากาศ กระจายไปทั่วทุกแห่ง นักเดินทางรีบหลบเข้ามุมซากกำแพงแห่งหนึ่ง หลังจากพายุทรายผ่านพ้นไป เขาก็พบว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขาต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง ที่แท้เขาหลง

ทางเสียแล้ว เขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเขาถูกลมพายุพัดมาถึงที่ไหน ที่นั่นกลัวกว่านั้นคือ เขาพบว่ากระเป๋ากับที่ใช้บรรจุอาหารและน้ำดื่มที่เตรียมมานั้น อันตรธานหายไปเรียบร้อยแล้ว

ความหิวและกระหายน้ำทำให้นักเดินทางคนนี้สิ้นหวัง เขาทอดสายตามองไปยังผืนทรายสีเหลืองแล้วนั่งลง รู้สึกสมองต่อไปหมด “เฮ้อ จบกัน ตอนนี้ไม่มีอะไรเหลือแล้ว เหลือแต่ความตายสถานเดียว” เขาคิดอย่างเศร้าสร้อย ตอนนี้เขาเสียใจเหลือเกินที่ไม่ยอมฟังคำห้ามปรามของคนพื้นเมืองเหล่านั้น แต่ทว่าเขาจะไม่ยอมแพ้ง่ายๆ หรือ เขาเริ่มค้นตามเสื้อผ้า ในที่สุดก็เจอแอมป์เปิดสี่เหลี่ยมลูกหนึ่งที่เขาโยนใส่กระเป๋าลืออย่างไม่ได้ตั้งใจ

“อ้าว เรายังมีแอมป์เปิดหนึ่งลูก” ทันใดนั่นเอง ความหวังก็ผุดขึ้นกลางใจของเขา เขาสาวเท้ายาวๆ ปลูกกำลังใจตนเอง แล้วเริ่มคิดหาทางออกอีกครั้ง

ผ่านไปแล้วหนึ่งวัน เขาก็ยังไม่สามารถหาทางออกจากทะเลทรายอันกว้างใหญ่แห่งนี้ได้ เขาทั้งหิวและกระหายน้ำ เหนื่อยเสียจนไม่อยากจะเดินต่อ อยากจะล้มตัวลงนอนแล้วไม่ต้องลุกขึ้นมาอีก ถ้าเป็นอย่างนี้ได้ก็สามารถพ้นจากทุกข์ได้แล้ว แต่เมื่อเหลือบมองแอมป์เปิดสี่เหลี่ยมที่อยู่ในมือ ร่างกายของเขากลับเต็มไปด้วยพลังกำลังขึ้นมาอีกครั้ง

“ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ฉันก็ยังมียังมีแอมป์เปิดหนึ่งลูก” นักเดินทางผู้นี้ให้กำลังใจตัวเอง เม้มริมฝีปาก มือกำเสบียงที่เหลืออยู่เพียงหนึ่งเดียวเอาไว้

ผ่นที่เป็นจริง

แน่น แล้วมุ่งหน้าออกเดินต่อไป

เขากำลูกแอปเปิลไว้ในมือตลอดเวลา ขณะเดียวกันก็พยายามเดินหาทางออกจากทะเลทรายให้ได้ แสงอาทิตย์ร้อนระอุทำให้รู้สึกไม่ต่างจากถูกย่างในกองไฟ เขาก้าวเท้าเพื่อออกเดินอย่างยากลำบาก ล้มแล้วลุก ลุกแล้วล้ม จนกระทั่งลุกขึ้นไม่ไหวก็พยายามเสือกตัวไปข้างหน้าทีละน้อยๆ ในใจพรับปากตลอดเวลาว่า ‘เรายังมีแอปเปิลหนึ่งลูก! เรายังมีแอปเปิลหนึ่งลูก!’

สามวันผ่านไป เขาก็สามารถหาทางออกจากทะเลทรายได้ในที่สุด ตอนนี้แอปเปิลเขียวในมือมันแห้งเหี่ยวจนไม่เหลือเค้าเดิมแล้ว เขาจึงมองแอปเปิลลูกนี้ที่ช่วยชีวิตเขาไว้ พลังร้องตะโกนอยู่ในใจว่า ‘ยังดีนะ ที่เรายังมีแอปเปิลหนึ่งลูก!’

ความจริง ‘แอปเปิล’ แห่งความหวังมีอยู่ในทุกที่และทุกเวลา ในขณะที่พระเจ้าบันดาลให้คุณต้องประสบพบกับสถานการณ์อันเลวร้าย พระองค์จะไม่ลืมประทานแอปเปิลช่วยชีวิตให้แก่คุณด้วยเช่นกัน คุณไม่จำเป็นต้องขุ่นเคืองใจว่าฉันไม่มีอะไรเหลือเลย แต่ควรใช้เวลาในการท้อแท้ถดถอยดังกล่าวไปหาแอปเปิลลูกที่ฉันนี้ให้เจอดีกว่า

แอปเปิลลูกนี้อาจจะมีรสชาติเผ็ดร้อนฝาด แต่มันจะคอยหลบซ่อนอยู่ในกระเป๋าสีเสื้อผ้าที่คุณใส่ตรงไหนสักแห่ง คุณจำเป็นต้องหา ‘แอปเปิล’ ลูก

นี้ให้เจอ แล้วกำมันให้แน่น มันจะเข้าไปอยู่ในใจคุณแล้วช่วยจุดติดประกายไฟแห่งความหวัง ตอนแรกมันอาจจะเป็นเพียงเปลวไฟดวงเล็กๆ เมื่อใดที่ต้องลมก็จะดับวูบลง และง่ายต่อการถูกเข้าควบคุมโดยสภาพแวดล้อมและบุคคลอื่น แต่คุณต้องเรียนรู้การปกป้องความหวังของตนเองไว้ และหมั่นเติมพลังให้แก่นั่นอย่าให้ขาด แล้วเปลวไฟแห่งความหวังของคุณจะลุกโชติช่วงยิ่งขึ้น แม้จะเกิดอุปสรรคขึ้นระหว่างการเดินทางของชีวิตมากสักเพียงใด ก็สามารถเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น และเดินจนถึงจุดหมายได้ด้วยแสงประทีปแห่งความหวัง

เมื่อก้าวเดินอยู่บนเส้นทางแห่งความหวังแล้ว ชีวิตของเราก็จะได้รับแสงสว่างและความอบอุ่นจากเปลวไฟที่จุดติดขึ้นจากความหวัง ในช่วงชีวิตของการพากเพียรพยายามค้นคว้าเสาะหา เราจะเปี่ยมสุขและกระตือรือร้น ปรีดากับชีวิตที่หลากหลายสีสันและสวยงาม ท้ายที่สุดความสำเร็จจะเปิดประตูออกมาต้อนรับเราเป็นการตอบแทน ขอเพียงแค่คุณหาแอปเปิลลูกนี้ให้เจอเท่านั้น คุณก็จะสามารถเดินออกจากทะเลทรายของชีวิตได้อย่างสบายและเป็นสุข